

ת"פ (באר שבע) 44299-12-22 - מדינת ישראל נ' מהר אבו חמאד

ת"פ (באר-שבע) 44299-12-22 - מדינת ישראל נ' מהר אבו חמאדשולם באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 44299-12-22

מדינת ישראל

נגד

מהר אבו חמאד

בית משפט השלום בבאר-שבע

[28.10.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

ע"י ב"כ עו"ד לי מגן

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנססרה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של: גניבה, עבירה לפי סעיף 384 בחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
 2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו כרמלה ביזס (להלן: "כרמלה"), ויסמין בני (להלן: "יסמין") עובדות בחנות "אייס" במתחם ביג באר שבע (להלן: "החנות").
 3. בתאריך 20.1.22 בסמוך לשעה 17:00 שבר הנאשם מנעול תא של אחר שזהותו אינה ידועה, באמצעות מברג, חיטט בתא ומשלא מצא כסף עזב את המקום, במעשיו המתוארים לעיל הזיק הנאשם לנכס במזיד שלא כדין.
 4. במועד שאינו ידוע למאשימה, אך כחודשים עובר לתאריך 20.1.22 גנב הנאשם מתיקה של יסמין כסף בסכום של 900 ₪ בכך שפתח את התיק של יסמין, אשר היה מונח בארון בחנות ונטל את הכסף.
 5. במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה, אך בתוך תקופה של כ-3 חודשים עובר ליום 26.1.22 גנב הנאשם מחנות מוצרים בניהם: ראש ברז, ראש צינור, מסור ידני, סטים של בוקסות, בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה.
 6. במעשיו המתוארים לעיל נטל הנאשם, ונשא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים, במספר הזדמנויות, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה, לשלול את דבר מבעליו, שלילת קבע. הכול כאמור בכתב האישום המתוקן.
- תמצית תסקירי שירות המבחן:

7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 17.3.24, הנאשם כבן 25, רווק, נעדר עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו בדריאת (פזורה ליד כסיפה) ועובד כמכונאי במוסך לאוטובוסים "גולדן".
8. בהתייחסו לעבירה מודה הנאשם במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו, מתאר כי גנב את הכסף והרכוש, על רקע רצונו להחזיר חוב לחברו, הביע רצון להשתלב בטיפול והוזמן לסדנת הכנה ליום 26.3.24, נוכח האמור המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית של הטלת צו מבחן, צו של"צ בהיקף של 260 שעות.
9. באשר לשאלת אי הרשעה, ציין שירות המבחן כי נוכח העבודה כי מדובר בנאשם שזאת עבירתו הראשונה, שלקח אחריות למעשיו, הביע חרטה, הביע נכונות להשתלב בטיפול, ועל מנת להימנע מפגיעה בעתידו, המליץ שירות המבחן שלא להרשיעו.
10. בתסקיר שירות המבחן מיום 30.5.24 עולה כי הנאשם לא הגיע לסדנת הכנה שתואמה ליום 26.3.24, זומן למועד חדש אליו הגיע, והוחלט לשלבו בקבוצה טיפולית לצעירים.
11. בתסקיר שירות המבחן מיום 15.9.24 עולה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק, מגיע לכל המפגשים, משתתף באופן פעיל, לוקח תובנות מהשיח הקבוצתי ומתחבר לתכנים שעולים. מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פלילים נוספים.
12. שירות המבחן חזר על המלצתו מתסקיריו הקודמים, לא להרשיע את הנאשם למניעת פגיעה אפשרית בעתידו, להטיל על הנאשם ענישה שיקומית, צו מבחן שבמסגרתו ימשיך הנאשם את השתתפותו בקבוצה הטיפולית, וענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף של 260 שעות.
- תמצית חוות דעת הממונה על עבודות השירות:
13. בהתאם לחוות דעת מיום 18.7.24 הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. טיעוני הצדדים
14. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב ובעל פה.
15. לטענת ב"כ המאשימה, הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם זכות האדם להגנה על קנינו ושמירה על בטחונו של אדם פרטיותו ורכושו.
16. ב"כ המאשימה טענה כי מעבר לפגיעה הקשה בתחושת הביטחון של האזרח, בית המשפט בשורה של פסקי דין, ציין כי הציבור בכללותו, נאלץ לשאת בנזק שנגרם מביצוע עבירות רכוש, שכן בפועל מהתוצאה, חברות הביטוח מגלגלות את עלות הנזקים אל כלל הציבור, על-ידי העלאת הפרמיות הביטוח, ויש לתת את הדעת כי מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה, ומכך נגזר הצורך הענישה מרתיעה, לעניין הצורך בענישה מרתיעה צינה את רע"פ 10551/09 יורוביסקי.
17. ב"כ המאשימה סברה כי מתחם העונש ההולם הינו בין 8-18 חודשי מאסר בפועל.
18. באשר להמלצת שירות המבחן לאי הרשעתו של הנאשם, טענה המאשימה, כי בהתאם להלכה בעניין זה בפרשת כתב, בעינינו של הנאשם לא מתקיימים הטעמים שבעטיים בית המשפט רשאי לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין, והפנתה לפסיקה לתמיכת טיעוניה.

19. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות על המיוחס לו בכתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר, נשלח לשירות המבחן ונערכו בעניינו מספר תסקירים.
20. לסיכום, עתרה המאשימה, לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון, אפשר גם בעבודות שירות, רכיבים נלווים של מאסרים מותנים, פיצוי לחנות (אייס) ולמתלוננת (עד התביעה 3 יסמין),
21. קנס, והתחייבות להימנע מעבירה.
22. מנגד ב"כ הנאשם, ציין כי הנאשם בן 25 רווק, נעדר עבר פלילי, הודה בכתב האישום המתוקן, שהיה תיקון משמעותי, מדובר בעבירות שנעברו בתקופה קצרה בינואר 2022 במקום העבודה, הנאשם החזיר את הסכומים שלקח, לרבות סכומים ששילם עבור הדברים שלקח מהחנות, עובדות המצביעות על הבעת חרטה על מעשיו, העבירות נעברו לפני למעלה מ- 3 שנים ומאז לא עבר כל עבירה.
23. עוד הוסיף כי כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, הנאשם משתתף באופן סדיר ופעיל בהליך הטיפול במסגרת קבוצות טיפוליות של שירות המבחן.
24. שירות המבחן המליץ על צו מבחן לשנה והמשך טיפול שיקומי במסגרת קבוצתית, וענישה חינוכית בדמות צו של"צ של 260 שעות.
25. לעניין אי ההרשעה טען ב"כ הנאשם כי עניינו של הנאשם עומד בשני המבחנים שנקבעו בהלכת כתב, ויש לבטל את ההרשעה ולהסתפק בענישה.
26. לסיכום טען ב"כ הנאשם כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה, ביטול הרשעתו של הנאשם, צו מבחן, של"צ ופיצוי.
27. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט, הודה בטעות שעשה, הביע חרטה, וביקש מבית המשפט, לא להרשיע אותו מחשש שיפטר ממקום עבודתו כמכונאי במוסך.
- דיון- שאלת אי הרשעה
28. בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97), כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
29. יישום המבחנים בדבר אי הרשעת הנאשם האמורים למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדיון.
- א. במסגרת עפ"ג (מחוזי ב"ש) 27326-12-21 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (נבו 09.03.2022) יש לבחון חומרת העבירה ביחס לדרגת הוכחת הנזק הקונקרטי:

- "ניתן גם בעבירה שכזו להיעזר במקבילית כוחות: ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, כך יידרשו נימוקים אישיים משמעותיים ביותר ומטבע הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מידתית. מנגד, על הקצה השני של המידרג, ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יקל יותר להניח תשתית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מידתית ופחות יידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר [השוו: ע"פ ג' (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל] [פורסם בנבו] (30.12.2020); ע"פ (מרכז) 24457-03-15 גוטרמן ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.8.2015). ב. בעניין ע"פ 8528/12 אלירן צפורה נ' מדינת ישראל (נבו) (03.03.2013):
- "על בית המשפט לבחון, בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם, וכפי שנקבע בעניין ביטון, על בית המשפט להשתכנע "כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטיה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב" ... עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד."
- ג. באשר לדרישה בדבר הוכחה לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם לא שוכנעתי כי ההרשעה עלולה לפגוע בשיקומו ובתעסוקתו באופן משמעותי, בסוג עבודתו אשר יטה את הכף לביטול ההרשעה, ואף, לא הוצגו כל מסמכים, לתמיכה בטענה זו.
- ד. האינטרס הציבורי הזועק לנוכח ריבוי עבירות הרכוש, שהפכו למכת מדינה, אינם מתירים לפסוח על ההרשעה שהיא ביטוי לפגיעה בערכים המוגנים שרחוקה הדרך עד יהיו מוגנים ללא עונשים צופי פני עתיד ומוחשיים לדרגותיהם לרבות מאסר על תנאי וקנס, וודאי לא יהיו מוגנים באי הרשעה. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.
- קביעת מתחם העונש ההולם
- מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ומידת האשם של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.
30. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, לא פורסם [פורסם בנבו] (29/10/2014).
31. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בקובעו כי:
- "מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונלית"
- 31 ב. במקרה שבפני אין מקום, לקביעת מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחת מהעבירות, העבירות שלובות האחת בשנייה באופן שאירעו באותו מקום פיזי, בנסיבות דומות, כמו כן מהוות עובדות כתב האישום בכל הנוגע להתנהלות העבריינית מושא כתב האישום רצף אירועים בפרק זמן נתון ומתמשך ולא ידוע במדויק, כפי שנטען בכתב האישום, התנהלות עבריינית אחת מסכת אחת שתוקנה ותורגמה בכתב האישום המתוקן לשתי עבירות בלבד.
- לפיכך אני קובע מתחם ענישה אחד לשתי העבירות בנסיבות מושא כתב האישום המתוקן.
- הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה:
32. אשר לערך המוגן, העבירות אותן ביצע הנאשם, פוגעות בזכותו של האדם לקניינו ולפרטיותו. גניבה מתיקו של עובד, כאשר הוא הניח את רכושו למשמרת בתיקו במהלך עבודתו, פוגעת גם בתחושת הביטחון של העובד כי רכושו מוגן בזמן עבודתו. עם זאת, במקרה הנוכחי, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה נמוכה יחסית.
33. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- i. עפ"ג (ב"ש) 47551-07-10 חביב נ' מדינת ישראל (10.11.10), הנאשמים הורשעו בעבירות של הסגת גבול, ניסיון גניבה והיזק לרכוש במזיד. הנאשמים הסיגו גבול בצוותא למפעל, בכך שנכנסו דרך החומה, חתכו את מנעול התליה של המקרר, וניסו לגנוב תשעה משטחי בשר. בית משפט קמא גזר עליהם 60 ימי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית משפט המחוזי הותיר את עונש המאסר על כנו, וביטל את הוראת החילוט בנוגע לנאשם 2.
- ii. ע"פ (מרכז) 6587-04-09 קנט נ' מדינת ישראל (9.7.09), הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול, היזק במזיד לרכוש והעלבת עובד ציבור. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית משפט גזר עליו שישה חודשי מאסר על תנאי, וכן 100 שעות של של"צ. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור, ביטל את ההרשעה והורה על סיום ההליך ללא הרשעה.
- iii. בת"פ (ב"ש) 35125-08-15 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (20.1.16) הנאשם נדון בגין ביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה שעניין כניסה יחידה לבית עסק בעיר באר-שבע וגניבת 200 ₪ מתוך בית העסק. כבוד השופט י' עטר קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה לבין מספר רב יותר של חודשי מאסר, מעבר לרף הגבוה של ההסדר (4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות)
- iv. בת"פ (ב"ש) 34080-03-14 מדינת ישראל נ' סבח (30.9.2014) נדון נאשם שבעת ששהה במרפאה, הסיג גבול למחסן תרופות וגנב תיק המכיל 370 ₪. מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט [כב' השופט ד. בן טולילה] נע בין חודשיים ל- 7 חודשי מאסר בפועל.
- v. ת"פ (פ"ת) 56429-08-19 מדינת ישראל נ' יהודה שאול (20.7.22), הנאשם הורשע בביצוע עבירות התפרצות לבית עסק וגניבה, בכך ששבר חלון בית העסק, ונטל מהמקום מוצרי עישון ו-500 ₪ במזומן. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם צו מבחן לשנה, צו של"צ בהיקף של 150 שעות, הוארך מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.
- vi. בת"פ (ק"ג) 31909-10-15 מדינת ישראל נ' קסה (14.5.2018) נדון נאשם שהסיג גבול לחצר בית הספר וגנב ממנו. בית המשפט סקר פסיקה וקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.
- vii. ת"פ (רמלה) 49112-04-14 - מדינת ישראל נ' סמי אלפקיר, (18.11.14) הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה. הנאשם הסיג גבול לחנות רהיטים וגנב משם יחד עם אחר 2 מזרונים בשווי 600 ₪. (נדון למאסר בפועל למשך 4 חודשים, כולל הפעלת מע"ת של 3 חודשים לריצוי בחופף) ומע"ת.
- viii. ת"פ (פ"ת) 27120-10-12 - מדינת ישראל נ' אולג סבירוב, (15/07/2014), הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול והיזק במזיד. הנאשם הסיג גבול לבית מרקחת, השליך אבן על חלון הראווה וניפצו, נכנס לחנות והשליך את הסחורה על הרצפה. גרם נזק בסך 1886.6 ₪. נדון למאסר מותנה, קנס, של"צ ופיצוי למתלונן.
- ix. ת"פ (פ"ת) 37700-12-10 מדינת ישראל נ' מוסקוביץ (15.12.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול והתפרצות לבית עסק. הנאשם התפרץ למקומות שונים במספר הזדמנויות וגרם לנזקים ברכוש. לנאשם עבר פלילי והוא מכור לאלכוהול. נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- x. ת"פ (ת"א) 8790-11-09 מדינת ישראל נ' אסור (7.2.10), הורשעו שני נאשמים על פי הודאתם, בעבירות של הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד. הסגת הגבול הייתה במחסן ביתי וגרם נזק לתריסים. נידונו לחמישה חודשי מאסר על תנאי. בנוסף, על נאשם 2, בעל עבר פלילי, הוטל קנס בסך 1,000 ₪.
34. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כקבוע בסעיף 40ט.א) לחוק, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:
 - א. גניבה הינה פרי תכנון. הנאשם הוא שגנב בתכנונו הוא ואין הביצוע בצוותא חדא.
 - ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירות, קל, הכסף והרכוש שנגנבו הוחזרו לבעליהם.
 - ג. עובדות כתב האישום המתוקן מעלות התנהגות חוזרת ונשנית ולא מעידה חד פעמית.
35. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.
36. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא, אולם אם היה המתחם מתחיל במאסר, כי אז היה מקום לסטייה כלשהיא בשל היות הנאשם נעדר עבר פלילי ושעבר הליך שיקום בשירות המבחן.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

37. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א. לחוק). במסגרת זו יש ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
- א. הנאשם בן 25, רווק, נעדר עבר פלילי ומנהל חיים נורמטיביים ויציב תעסוקתית.
- ב. נטילת האחריות של הנאשם למעשיו- הנאשם הודה בעבירה, קיבל על עצמו הדין ושיתף פעולה עם גורמי שירות המבחן, החזיר את הכסף שלקח, לרבות הסכומים אותם קיבל על הרכוש שלקח.
- ג. חלוף הזמן - העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה לפני כ-3 שנים.
- ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה- לטענת הנאשם, ביצע את העבירות, על רקע רצונו להחזיר חוב לחברו ולא כחלק ממערך חוליה או אילוץ עבירות סמים וכיוצ"ב.
- ה. תסקיר שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית במסגרת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 260 שעות, צו מבחן שבמסגרתו ימשיך הנאשם את השתתפותו בקבוצה הטיפולית, מגמה זו מחזקת את הנימוקים לקולא במסגרת האיזונים והמשקלים הנדרשים לתוצאה העונשית ההולמת.
38. באיזון בין השיקולים השונים, ובכללם השיקומיים בין כסטייה ממתחם לו עתרה המאשימה ובין בענישה בתוך המתחם ברף הנמוך אותו קבעתי, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של שעות של"צ משמעותיות כבהמלצת שירות המבחן 260 שעות תחת מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן לגזור מאסרים מותנים לצד קנסות ופיצוי כבבקשת המאשימה בדיון, וכן צו מבחן למשך שנה, מלפגוע במסלול שיקומו עליו מעיד שירות המבחן.
39. לא ראיתי לנכון לאסור הנאשם בעבודות שירות דווקא כדי ליתן בידו האפשרות לחזור למסלול חייו ללא ניתוק מעבודתו לאורך זמן ולהעדיף שאר רכיבי הענישה של מי שנעדר עבר פלילי, והודה השיב הכספים והביע חרטה כנה.
40. בנסיבות הליך השיקום עליו מעיד שירות המבחן והתנהגותו לאחר ביצוע העבירות בהשבת כל הנגנב לבעליו, נכון לאזן האינטרס הציבורי בענישה שיש בה גם מוחש וגם הרתעה לעתיד יותר מפגיעה משמעותית בהווה שתהרוס יציבות כלכלית ואישיותית עליה עבד שירות המבחן עם הנאשם, אלמלא התסקיר החיובי והשתלבות בקבוצת הטיפול היה נוטה בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לפחות לצד עונשים נלווים חמורים יותר.
41. מנגד יובהר כי מי שבא לגנוב ישלם קנס כספי משמעותי. עבירות כלכליות עונשן הוא בתכליתן.
42. המתחם בעבירות הגניבה לוקח בחשבון לא רק את ערך הנגנב אלא גם את ההרתעה ונסיבות שבמקרה זה לא אירעו באחת אלא בנסיבות חוזרות כאמור בכתב האישום המתוקן והוא נע מ-2,000 ₪ ועד 10,000 ₪ ובהיות הנאשם צעיר ועובד ושבת המשפט התחשב ברכיב הענישה המרכזי יש לאזן ההרתעה בעבירות כלכליות לתכלית כספית, בקנס משמעותי ופיצוי הולם.

43. יש משמעות לעוגמת הנפש שנגרמת למי שגנבו הימנו ואף לאחר שהושב לו כספו . לכן הועמד הפיצוי לגבי המתלוננת על סך של 2,000 ₪ . לעניין מרכז הקניות ערך הרכוש הגנוב הושב ולכן בהתייחס לשאר הרכיבים הכספיים והתנהלות הנאשם לאחר הסתפק בית המשפט בקנס משמעותי ובפיצוי למתלוננת .
44. הצדדים עתרו במהלך הדיונים לאפשר לנאשם השתלבות במשך 3 חודשים נוספים בקבוצה הטיפולית והתוצאה החיובית בתסקיר החיובי, הטתה הכף לענישה שיש בה היבטים שיקומיים לצד מרתיעים כספיים. לו לא היה הנאשם נרתם להליך זה, היה נגזר עונשו למאסר בעבודות שירות. בית המשפט העדיף ליתן לנאשם נעדר עבר פלילי עם יציבות תעסוקתית שניתוקו ממנה עלול לגרור אותו לשאול העבריינות לאחר המאמץ הגדול השיקומי להעלותו על דרך המלך בטיפול מקצועי. עבודות השל"צ צו המבחן, והמאסר על תנאי לרבות הרכיבים הכספיים המשמעותיים מתאימים יותר במקרה חריג זה , ובית המשפט מעניק משקל לעבודת שירות המבחן באמצעות אנשי המקצוע בנאשם נעדר עבר פלילי טרם יוכתם במאסר וטרם ינותק ממקום תעסוקתו לפרק זמן משמעותי מה שפוגע במוסד האמון בשירות המבחן ביחס למי שנרתם ונרתם משמעותית.
- לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, הנני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:
- א. צו לביצוע 260 שעות של"צ שתבוצענה במשך שנה , שירות המבחן ישלים את בניית תוכנית השל"צ בתוך 60 יום ויציגה לאישור בית המשפט. יובהר כי אי עמידה בדרישות שירות המבחן יביא להפקעת הצו ולגזירת עונשו של הנאשם מחדש לכל דבר ועניין כולל מאסר.
- ב. ניתן צו מבחן למשך שנה. הנאשם יפעל בהתאם להוראות שירות המבחן או מי מטעמו, שאם לא כן, יופקע הצו ויגזר עונשו של הנאשם מחדש לכל דבר ועניין לרבות גזירת עונש מאסר.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.
- ד. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון במשך 3 שנים מהיום.
- ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית בסך : 10,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש מכל סוג שהוא במשך 3 שנים מהיום.
- ו. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 2000 ₪ למתלוננת (עד התביעה 3 יסמין), סכום זה ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום: 10.1.25 ובכל 10 לחודש העוקב . לא ישולם אחד מתשלומי הפיצוי במועד, תעמוד יתרת תשלום הפיצוי לפירעון מיד. פרטי תשלום ימסרו למזכירות על ידי המאשימה בתוך 14 יום.
- ז. הנאשם ישלם קנס כספי בסך של 8,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום 10.11.24 ובכל 10 לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום במועד, תועמד יתרת הקנס לפירעון מיד, מלבד כל סנקציה אחרת לפי כל דין.
- את הקנס והפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
- תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.
 - תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).
- פרוטוקול זה יועבר לשירות המבחן.
- זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.